

Szlifierz materiałów drewnianych

752308

Inna nazwa zawodu: nie występują

Zadania i czynności

Celem pracy szlifierza jest uzyskanie maksymalnej gładkości powierzchni drewnianych. Odpowiednio do różnych rodzajów materiałów i powierzchni drewnianych stosuje się różne sposoby szlifowania. Duże i płaskie elementy drewniane (jak np. wszelkie płyty, z których wyrabia się ścianki i drzwi mebli) szlifuje się używając maszyn - szlifierek. W większych wytwórniach wyrobów drewnianych (np. w fabrykach mebli) występuje osobne stanowisko pracy - operator maszyn do szlifowania drewna. Najprostsza w obsłudze jest szlifierka bębnowa. Zadaniem szlifierza, który ją obsługuje, jest właściwe umieszczenie obrabianego materiału w maszynie i czuwanie nad jej pracą.

Zdecydowanie większego udziału człowieka i jego umiejętności wymaga obsługa szlifierki taśmowej - do szlifowanej powierzchni pracownik dociska taśmę z materiałem ściernym. Od siły nacisku zależy jakość wykonania. Potrzebna jest zatem duża znajomość materiałów drewnianych i bezbłędne wyczucie ich właściwości. Takich samych umiejętności wymaga praca przy szlifierce do szlifowania krawędzi - wtedy trzeba dociskać krawędzie do taśmy ścierającej, która umocowana jest pionowo.

Natomiast operując szlifierką tarczową pracownik szlifuje niektóre niewielkie elementy drewniane, np. listewki. Szlifierz obsługujący maszyny odpowiada za ich utrzymanie w dobrym stanie technicznym, ma orientować się w ich konserwacji i czasem wykonuje nawet drobne naprawy. Wszelkie załamania i krawędzie o płynnej linii większych płyt oraz rozmaite małe elementy drewniane poddawane są szlifowaniu ręcznemu.

Pracownik zajmujący się tym sposobem szlifowania może używać ręcznych szlifierek rotacyjnych (np. do wiertarki zakłada się specjalne tarcze z materiałem ściernym) czy wibracyjnych lub szlifować ręcznie papierem ściernym. Papier ścierny zakłada się na specjalny uchwyt bądź owija wokół drewnianej kostki. Musi doskonale wyczuwać różne powierzchnie drewniane, które obrabia - tak, by równomiernie rozłożyć nacisk.

Znajomość charakterystyki różnych gatunków drzewa i wyczucie materiału to elementarne umiejętności każdego szlifierza. Inaczej szlifuje się np. dąb i inaczej lipę. Szlifierz sam wybiera materiał ścierny o odpowiedniej gradacji (grubsze lub drobniejsze ziarno). Najpierw szlifuje się materiałem o grubszym ziarnie (szlifowanie zgrubne), potem o coraz drobniejszym (szlifowanie dokładne). Szlifując musi być bardzo uważny - może np. przegrzać powierzchnie fornirowane i wtedy fornir odkleja się. Szlifierz sam ocenia jakość swojej pracy. Ustawia oszlifowany element pod światło i sprawdza wzrokiem i dotykiem uzyskaną gładkość. Ręka i oko szlifierza są najczulszymi przyrządami pomiarowymi ! Inne trochę zadania ma szlifierz - polernik drzewa.

Doprowadza do maksymalnej gładkości powierzchnie drewniane nasączone lakierem lub substancjami konserwującymi-utwardzającymi. Szlifierz - polernik często sam nasącza drewno, dlatego musi znać się na rodzajach i właściwościach tych substancji. Niektóre substancje barwiąco-konserwujące zmieniają po zastygnięciu kolor, inne znów rozmaicie układają się na powierzchni, np. w fale. Polernik obrabia drewno ręcznie używając papierów ściernych o drobnych ziarnie. Polernik także sam ocenia swoją pracę - powinien rozpoznać gładkość powierzchni po jej połysku, dotykiem dłoni wyczuć najmniejsze nierówności.